

som Staten gjorde i det øvrige Land. Vi fra vor Side anser det for en Forudsætning, at der ogsaa denne Gang af Staten ydes et tilsvarende Tilskud til Københavns Kommune, for saa vidt denne ligesom sidst udbetaler Dyrtidstillæg til sine Lærere og Lærerinder.

Finansministeren (Brandes): Da det har vist sig, at der, hvad man paa Forhaand kunde være ret forvisset om, er en sjælden og stor Enighed om dette Lovforslags Bestemmelser og om dets hurtige Gennemførelse i Rigsdagen, vil der ikke for mig være megen Grund til at dvæle ved de Enkeltheder, som er fremdragne af ærede Talere, saa meget mindre som ingen af disse har lagt en saadan Vægt paa Enkeltheden, at han har ment, at denne skulde kunne forhindre selve Lovforslagets Gennemførelse.

Der er blevet talt om den Løngrænse, som er sat i Lovforslaget, og vi hører nu, at det konservative Folkeparti har afstaaet fra at stille Ændringsforslag om Fjernelse af denne Grænse. Dette medfører jo, at Spørgsmaalet i Øjeblikket ikke har nogen virkelig Interesse. Jeg tør dog sige, at jeg deler den Opfattelse, at man ved at slette denne Grænse vilde komme mere ind paa Begrebet „Løntillæg“, end det maaske var rimeligt ved denne Lejlighed, og dernæst at hvad man nu end kan sige om det rimelige i at gaa helt op til Toppen af Embedsmændene med Dyrtidstillægget, saa er der nu en Gang Forskel paa højere og lavere Indtægter, og Dyrtiden rammer dog sikkert dem med de smaa Indtægter værre i deres Husførelse, end den rammer dem med de større Indtægter. Desuden er denne Grænse 6,000 Kr. allerede for længe siden her i Landet sat som Grænsen mellem dem, der var paa den gale Side af Indtægt her i Verden, og dem, der stod paa den lysere Side; ogsaa derfor kan man med nogen Grund vælge denne Grænse. Men for Resten har det for mig ikke været noget væsentlig afgørende Spørgsmaal, jeg har ganske henstillet til Partierne, om man vilde gaa noget lavere, eller man helt vilde slette Grænsen, idet dette sidste, som jeg flere Gange har nævnt, ikke finansielt spiller nogen Rolle.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) talte om Lovforslagets Bestemmelse om, at ingen kan faa ud over 40 pCt. af sin Løn i Dyrtidstillæg, og nævnedes, at en Mand med 800 Kr.s Indtægt kunde trænge lige saa

meget til de 400 Kr.s Dyrtidstillæg som den, der har 1,000 Kr. i Løn. Det er naturligtvis rigtigt, men paa den anden Side kan man ikke nægte, at for den førstnævnte er dog de 320 Kr.s Dyrtidstillæg af meget væsentlig Betydning i Forhold til hans en Gang givne Løn, og dette procentvise Hensyn har man dog ogsaa nogen Ret til at tage.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) nævnedes, at Lovforslaget overfor Ægtefæller stiller sig saaledes, at begge ganske vist faar Dyrtidstillæg, men hver kun Halvdelen af det højeste, som en af dem kan faa, og mente, at der kunde være Grund til at give dem begge fuldt Dyrtidstillæg. Men hele dette Lovforslag gaar ud fra Husstanden som Basis for Dyrtidstillægget. Dette er Princippet i Lovforslaget. Og overfor en Husstand, hvor begge Personer er i Statens Tjeneste, hvad jo ikke altid er Tilfældet, synes jeg ikke ret vel, at man, naar man nu en Gang har dette Princip for, hvad Loven skal gaa ud paa, kan gaa længere end at give dem tilsammen det højeste Dyrtidstillæg, som en af dem kan opnaa. Dette er en ringe Ting i Forhold til hele Lovforslagets Omfang, det er ikke noget, man ikke kunde forhandle om, men jeg mener kun — og deri tror jeg, det ærede Medlem er enig med mig —, at vi ikke ved denne Lejlighed skulde tilstræbe Ændringer i Lovforslaget, men tage det, som det er. Desværre kan det meget godt hænde, hvad ærede Talere har spaaet, at man vil komme til nye Dyrtidslovforslag, og Muligheden er endda for, at man kan komme til det allerede næste Aar, selv om man nu vedtager et Dyrtidstillæg for næste Aar.

Det store Spørgsmaal, som er berørt under Forhandlingen her, og som straks blev fremdraget af Ordføreren for Partiet Venstre (N. Neergaard), er Spørgsmaalet om Dækning for den forøgede Statsudgift, som i 1917 vil komme ved dette Lovforslags Gennemførelse i Forhold til Udgiften ved de lignende Love, som vi har vedtaget, de godt 12 Mill. Kr., det her drejer sig om. Det ærede Medlem sagde, at det var urigtigt, naar man havde sagt, at Partiet Venstre havde villet en Sammenkobling, eller hvad man vil kalde det, af Indtægtslove til Dækning af dette Lovforslags Udgifter og Lovforslaget selv, og at det ogsaa var urigtigt, at hans Parti havde ment ikke at kunne stemme for Lovforslaget, hvis en saadan Sammenkobling ikke blev tiltraadt af andre Par-